Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 203. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 23-го ЖОВТНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 23, 1985 No. 203. VOL. XCII

ПЕРША КОНВЕНЦІЯ УАКРАДИ ВІДБУЛАСЯ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ З УЧАСТЮ 267 ДЕЛЕҐАТІВ З 312 ГОЛОСАМИ; ПРИЙНЯТО СТАТУТ І ОБРАНО КЕРІВНІ ОРГАНИ НА ЧОТИРИРІЧНУ КАДЕНЦІЮ, НА ЧОЛІ З Д-РОМ І. ФЛИСОМ; КОНВЕНЦІЯ НАГОЛОСИЛА ПОТРЕБУ БІЛЬШОЇ ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ І ПОСИЛЕНИХ ЗАХОДІВ В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНИ

Філядельфія. — „Ми не стараємося конкурувати з ніким, роботи є досить для всіх. Стараймося виконувати наші завдання, а інші хай виконують свої і хай їм Бог в тому допоможе!" — такими словами звернувся до учасників І Конвенції Української Американської Ради в неділю, 20-го жовтня 1985 року, д-р Іван Флис, приймаючи вибір на президента Екзекутиви у чотирирічній каденції.

267 делеґатів Конвенції із 312 голосами, що репрезентували 49 крайових і місцевих організацій та 22 відділи УАКРади, оплесками та повстанням з місць прийняли пропозицію голови Номінаційної комісії обрати президентом Екзекутиви д-ра І. Флиса, як також одноголосно прийняли запропонований склад Екзекутиви, Контрольної комісії та Крайової Ради, яка на підставі прийнятого статуту являється найвищим рішальним чинником УАКРади поміж її конвенціями.

Згідно з прийнятим статутом, до Екзекутиви увійшло, крім президента, п'ять заступників, три секретарі, скарбник та чотири члени з точно означеними завданнями.

Крайова Рада охоплює за точно означеним ключем представників, яких подають окремі організації, члени УАКРади та її відділи.

Дружнім настроєм, оптимізмом і бажанням співпраці та дальшого стремління до об'єднання закінчилися два дні нарад першої Конвенції усіх тих українських організацій ЗСА, що не погоджуючись із гегемонією одного політичного середовища в УККА, з'єдналися після XIII Конгресу спершу у Комітет за Правопорядок який конституційними зборами в дні 1-го жовтня 1983 року оформився в Українську Американську Координаційну Раду.

Отець протопресвітер С. Біляк відкриває Першу Конвенцію УАКРади молитвою. Зліва: Р. Данилюк, ред. О. Кузьмович, д-р Б. Шебунчак, д-р І. Флис, о. Біляк і І. Олексин.
(фота: ред. Рома Гадзевич, „Український Тижневик")

Початок Конвенції

Вже в п'ятницю увечері, 18 -го жовтня почали з'їздитися з усіх частин ЗСА численні делеґати на цю першу Конвенцію УАКРади до готелю Адам'с Марк. Були делеґати з далекої Каліфорнії, Фльориди, Чикаго, велика делеґація з Дітройту, Рочестеру та численних членів з Ню Йорку Нюарку та інших міст східнього побережжя ЗСА.

У вечірніх годинах п'ятниці розпочала свою працю Реєстраційна комісія під проводом директора канцелярії Дам'яна Ліщинського, якому у праці допомагали Слава Олесницька і Оксана Салдит та інж. Лев Коленський.

Того вечора відбулися також ще наради уступаючої Екзекутиви і Номінаційної комісії, а в пополудневих годинах члени Контрольної комісії під проводом голови Едварда Попеля перевели провірку фінансового діловодства та секретаріяту.

Програмову промову виголошує А. Шевченко.

В суботу ранком наплив делеґатів був такий швидкий, що Реєстраційна комісія ледве могла впоратися із своєю працею і з того приводу треба було дещо припізнити початок Конвенції. О год. 10:30 ранку при вщерть виповненій залі нарад голова Екзекутиви УАКРади д-р І. Флис відкрив Конвенцію, просячи о. протоієрея Степана Біляка провести молитву.

У зворушливій молитві о. прот. С. Біляк просив Господа, щоб обдарував всіх делеґатів цієї першої Конвенції УАКРади глибоким відчуттям і зрозумінням складної української дійсности і допоміг з повною чистістю душі і совісті вирішувати всі справи так, щоб вийшло на добро і користь УАКРади і всієї української громади.

У своєму привітанні учасникам Конвенції д-р Флис підкреслив, що Конвенція є черговим етапом у тих намаганнях, що їх започаткував у 1980 році вихід ряду організацій з XIII Конгресу. Він звернув увагу на зусилля для об'єднання, які не дали однак успішного висліду і привели до створення Української Американської Координаційної Ради, яка докладає всіх зусиль щоб працювати для кращої долі й світлого майбутнього української громади і цілого українського народу.

Він закликав присутніх не гарячкуватися з приводу минулого, а спрямувати свої думки і зір у майбутнє, бо тими надбаннями майбутнього будуть користуватися наші нащадки.

Повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою присутні вшанували всіх тих своїх членів, що у минулих п'яти роках відійшли у вічність.

Після слова д-ра Флиса обрано одноголосно Президію Конвенції у складі: ред. Дмитро Корбутяк — предсідник, заступники: Ірина Дорощак і Зенон Васькевич, секретарі: Міра Повх і Андрій Кейбіда. Дорадник

(Закінчення на стор. 3)

БІЛЯ 400 ОСІБ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У КОНВЕНЦІЙНОМУ БЕНКЕТІ

Філядельфія. — Біля 400 делеґатів і гостей взяли участь у Конвенційному бенкеті, що відбувся тут в готелі Адам'с Марк у вечірніх годинах в суботу, 19-го жовтня, і пройшов він в елеґантній і спокійній атмосфері, як і ціла Конвенція УАКРади.

Бенкет відкрив молитвою о. шамбелян Михайло Федорович, генеральний вікарій філядельфійської Архиєпархії, а ним проводив адвокат Юрій Кордуба, який без проволоки представив гостей за почесним столом, серед яких були отці та деякі члени Екзекутиви УАКРади і Президії Конвенції, офіційний представник СКВУ, його касир Леонід Філь, і сеньйор українського громадського життя інж. Степан Куропась.

Під час вечері тостмайстер Ю. Кордуба і секретарка Президії Конвенції Міра Повх відчитали деякі з письмових привітів: від президента Роналда Регена, віцепрезидента Джорджа Буша, який в часі Конвенції був на відвідинах в Китаю.

(Закінчення на стор. 4)

Д-р І. Флис виголошує слово на бенкеті.

СКЛАДОВІ ОРГАНИ УАКРАДИ

ЕКЗЕКУТИВА:
Президент: д-р Іван Флис,
Заступники: Іван Олексин, д-р Петро Стерчо, інж. Юрій Іхтіярів, Євген Стахів, Ольга Кузьмович
Скарбник: Роман Данилюк
Секретарі: Бронислава Скорупська — протоколярний, д-р Роман Барановський — кореспонденційний, представник ОДУМ — англомовний
Фінансовий референт: інж. Степан Процик
Референт зовнішніх зв'язків — д-р Мирон Куропась
Референт імпрезовий: інж. Юрій Повстенко
Референт молоді: представник ОДУМ

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:
Голова: Едвард Попіль, секретар: Михайло Ольшанський, члени: Володимир Михайлів, Володимир Різник, Микола Турецький.

ГРОМАДСЬКИЙ СУД:
Голова: мґр Остап Олесницький, секретар: Олекса Коновал, члени: Олександер Білевич, Рома Диґдало, мґр Михайло Середович

КРАЙОВА РАДА (До Крайової Ради кожна крайова організація, член УАКРади, дає по два члени, а кожний відділ одного члена і вони вибирають з-поміж себе предсідника і двох секретарів)
УНС: Уляна Дячук, Володимир Сохан
УБС: Мирослав Чаповський, д-р Роман Ричок
ОДВУ: д-р Богдан Шебунчак, Володимир Процик
ОП УРДП: Леонід Чудовський, д-р Теодозій Сендзік
ОПВБУ: Іван Бродило, д-р Роман Борковський
АУА: Осип Труш, Євген Перейма
ОбВУА: Степан Куропась, Іван Яремчук
Братство І-ої Дивізії УНА: Роман Ґаєцький, Володимир Сторожинський
Обвояків УПА: Іван Дмитрик, Михайло Бохно
СВУР: Іляріон Поліщук і другий представник
ВФонд: інж. Омелян Суховерський, Петро Ґенґало
„Зарево": Мирослав Касіян, Маріянна Михайлюк-Ольховецька
МУН: Віра Дорожинська, Оксана Михайлюк
УЗХ: Раїса Куделя, Лідія Белендюк
ОДУМ: Наталя Павленко, Андрій Шевченко
Центральне Об'єднання Вільних Буковинців: Петро Григорович, Микола Шпитко
Відділ УАКР у Сан Франсіско: д-р Олег Верес
Інші організації та відділи УАКРади подадуть своїх представників в найближчому часі.

Привіт-телеграма президента Реґена

Філядельфія, Па. — Президент Роналд Реґен надіслав на адресу голови Української Координаційної Ради д-ра Івана Флиса телеграму привітання і побажання успіхів в майбутньому. Подаємо повний зміст телеграми в українському перекладі.

„Я є радий, що можу передати теплі привітання для членів Української Американської Координаційної Ради з нагоди вашої жовтневої Конвенції.

Найбільшою силою Америки завжди була зрізничкованість її народу. Американці українського походження є вітальною частиною цієї зрізничкованости. Їхня відданість таким вартостям життя, як віра, родина, праця, батьківщина, все служили для зміцнення способу американського життя.

Ваша організація має багато різнородних програм, які допомагають зберігати вашу подивугідну національну спадщину і заохочують до відданости тих ідей, для яких ця нація була створена. Горді шляхетними традиціями вашої колишньої батьківщини, ви продовжуєте зберігати віру в свободу і людську гідність, які наповнюють надією ваших братів і сестер в Україні та які служать заохотою для всіх американців. Я хочу висловити свою солідарність з подивугідною поставою народу в Україні і вашим дальшим старанням відновити свободу і самовизначення у вашій улюбленій батьківщині.

Ненсі і я пересилаємо вам найкращі побажання успішної продуктивної Конвенції. Хай вас Бог благословить, Роналд Реґен".

О. Гаймур виступить в Ню Йорку і в Торонто

Ню Йорк. — Відома українська солістка-сопрано Оленка Гаймур виступить цього тижня на двох імпрезах — американській і українській.

У четвер, 24-го жовтня, українська солістка виступить на з'їзді стейтових службовців, який відбувається у Фелт форум, у закритій спортовій залі Медісон Сквер Ґарден в Ню Йорку. Цей з'їзд гостить таких політичних діячів як губернатор Маріо Квомо, посадник міста Едвард Кач та інших.

У Торонто О. Гаймур виступить на концерті радіопрограми „Пісня України", який відбудеться в неділю, 27-го жовтня, о год. 3:30 по полудні, в залі Вест Парк, при Блур вул. захід.

ЗВІТ

д-ра Івана О. Флиса, голови УАКРади, на І Конвенції УАКРади у Філядельфії в суботу, 19-го жовтня 1985 року.

Д-р І. Флис звітує: біля нього голова Президії Конвенції Д. Корбутяк і М. Повх.

У 1980 році ми бачили, і може декотрі з нас брали участь у величезному здвизі, що ним був вихід 27-ох, а напевно більше, українських центральних організацій з XIII Конгресу Українців Америки, який відбувся в тому самому місті, де ми тепер маємо нашу Конвенцію.

Від 1980 року УККА залишився на давньому місці, але виключно з організаціями одного політичного переконання. Вони всі залишилися в УККА, разом із 500,000 долярів майна. Ці гроші в більшості зложили Ви, Пані й Панове, перед виходом із XIII Конгресу. Чи може нам хтось сказати, скільки ще залишилося грошей із того майна? Бо нечесно і неправильно набуте майно скоро розходиться. Навіть колишній голова УККА, побачивши, що УККА вмирає „повільною смертю" прийняв пост амбасадора „від нічого і нікого" — щоб нічого не чути і нікого не бачити.

Ми пробували не один і не два рази направити і наладнати це громадське розколення. Першу таку спробу зробив був сам пан президент УККА — скликав таке засідання і навіть показався на ньому. Але це був перший і останній раз, що ми його бачили. Наступні засідання не принесли ніякої користи, і їх більше не скликали. Після того слідували різні заходи, щоб наладнати цей розкол СКВУ старався це зробити, українські Владики робили заходи в тому напрямі, окремі заходи робив президент СКВУ Петро Саварин, а останньо стемфордський Владика. Це все було подано у „Свободі" і напевно Ви це читали, тож немає потреби ще раз ці всі спроби замирення в громаді вираховувати. Зі сторони Визвольного Фронту не було доброї волі для наладнання розходжень, а також члени УАКРади не хотіли задля того повернути до УККА і робити те, що диктував Визвольний Фронт.

Навіть переговори, в яких під цю пору посередником є Єпископ Василь Лостен, не дають надії на успішне наладнання і закінчення непоозуміння, бо представники УККА заявили, що вони є готові переговорювати в справах зміни статуту УККА, але не в справі зміни назви УККА, бо назва є „святою коровою" і її не можна змінити. Представники УАКРади є впевнені в тому, що коли назва УККА не буде змінена, то за якийсь час Визвольний Фронт буде говорити, що ті 27 організацій, які вийшли з XIII Конгресу в 1980 році, після п'ятьох років, просили Визвольний Фронт, щоб їх прийняти назад до УККА. За останніх п'ять років ми такого прохання не чули від нікого.

СКВУ

У листопаді 1983 року делеґати ІУ Конгресу СКВУ вирішили, що УАКРада є одною із двох централь, які рівнорядно діють на терені Америки. Добитися такого рішення було не легко. Найперше треба було внести на час прохання. А тоді сталося те, чого ми менш-більш сподівалися . На засіданні Екзекутиви, де ніякі внески не є прийняті більшістю голосів, тільки мусять бути перед тим узгіднені, один голос „вето" перерішує дану справу. І УАКРада дістала, як кажуть американці, свої „лампс", противники наші, які в ті часи були у більшості, одноголосно голосували проти прийняття УАКРади в члени СКВУ. Тієї ночі ми в УАКРаді „лизали свої рани".

На другий день ми були готові подати свою справу на пленум. Але порядок нарад був так зладжений, що наша справа була майже остання. Вміжчасі, члени Визвольного Фронту побачивши, що вони є в меншості на Конгресі та, що більшість є за тим, щоб УАКРаду прийняти до СКВУ як одну із двох централь на амриканському терені, не допустили до того, щоб переводити в тій справі голосування, але ще перед голосуванням заявили, що вони годяться на те, щоб УАКРаду прийняти до СКВУ, як одну з двох централь на американському терені. Визвольний Фронт твердив і твердить, що вони погодилися на те тільки до часу ХІУ Конгресу УККА. Але пленум ІУ СКВУ не розумів у той спосіб рішення делеґатів, як це інтерпретує Визвольний Фронт, але прийняв, що рішення пленуму було прийняти УАКРаду в члени СКВУ, як одну з двох централь на американському терені без ніяких застережень.

УАКРада одержала в Екзекутиві СКВУ три місяці на які призначено д-ра Богдана Шебунчака, Івана Олексина і мене. Наші функції ми виконували до теперішнього часу

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Ювілейний тиждень ОН

Від понеділка 21-го жовтня 1985 року почався в Об'єднаних Націях тиждень, присвячений 40-річному ювілеєві тієї найвищої міжнародної організації. У пречисленних коментарях на цю тему в усіх більших часописах світу аналізується ролю і значення Об'єднаних Націй — у теорії, як ту ролю уявляли собі засновники ОН тому 40 років, і в практиці, як та установа відіграла ту ролю. Від первісних 51 членів-засновників — розпухли Об'єднані Нації до числа 159. Маленькі державки, менші за найменший стейт ЗСА, мають амбіцію належати до ОН, бо так наказує престиж. Єдина Швайцарія не захотіла належати туди, щоб не бути приневоленою заявлятися у різних міжнародних конфліктах за якоюсь одною стороною і таким чином порушувати свою традиційну невтральність. А в найбільшій суперпотузі світу, у З'єднаних Стейтах Америки, ведеться одверта дискусія й полеміка на тему: чи варто належати туди, чи не варто, і чи ОН приносять людству більше добра, чи зла?!

У цьому „ювілейному" тижні виголошуватимуть на Генеральній Асамблеї промови монархи, президенти, прем'єри й міністри закордонних справ, промови, в яких куртуазійно прославлятимуть ювілята. Їхня присутність доказуватиме єдиний позитив, що його можна записати на рахунок Об'єднаних Націй: як терен зустрічі прерізних володарів світу, які без такого терену ледве чи стрінулись би і обмінялися своїми поглядами на тему актуальних болячок. У теперішньому стані міжнародних справ напружені відносини існують між ЗСА і СССР, між Францією і Новою Зеляндією (пробні атомові вибухи в обширі Океанії), між Великою Британією і Арґентиною, між Іраном та Іраком, Ізраїлем і арабським світом, між Туреччиною і Грецією, Пакістаном і Індією, Північною Кореєю і Південною Кореєю, між комуністичним Китаєм і комуністичним В'єтнамом, між Південною Африкою і майже всією рештою світу. Об'єднані Нації і їх Рада Безпеки нездібні розв'язати будь-яку з тих міжнародних проблем і відіграти позитивну ролю, як посередник між розсвареними сторонами. Ось в останніх тижнях відігралась драма на Середземному морі із схопленням чотирма арабськими терористами італійського пасажирського корабля та вбивством на ньому 69-річного американського громадянина-каліки. Внаслідок тієї історії напружились відносини між заприязненими ЗСА й Єгиптом та ЗСА і Італією. Впало багато гірких слів, сказаних лідерами тих країн один проти одного, прийшла й криза італійського уряду, в арабських країнах відбулися масові протиамериканські демонстрації, знову ж в Америці ввесь нарід, вся преса, радіо й телевізія прославляли президента Реґена за його мужність і здатність перехопити єґипетський літак з отими морськими піратами й довести до арештування їх. Але нікому з отих країн і на думку не прийшло покористуватися Об'єднаними Націями для полагодження несподіваних конфліктів і з'ясувати де суть справи, а де просте непорозуміння. Справу ладнає американська дипломатія, а друга сучасна суперпотуга — Совєтський Союз — грає ролю тільки хронічного киринника і експансіоніста.

У цьому тижні промовлятиме на Генеральній Асамблеї ОН президент Реґен. У залі Економічної і соціяльної ради буде відбуватися нарада дружин 30-ох лідерів різних держав з ініціятиви і під проводом дружини президента Реґена Ненсі у справі скоординованої боротьби проти епідемії наркоманії. Вже прибули або прибудуть британський прем'єр Марґарет Тачер, канцлер Західньої Німеччини Гельмут Коль, йорданський король Гуссейн, диктаторський президент комуністичної Куби Фідель Кастро і цілий дальший гурт великих і малих лідерів. Тільки президент Франції Франсуа Міттеран відмовився прилетіти і не буде також совєтського вождя Міхаїла Ґорбачова, а заступатиме його міністер закордонних справ Едвард Шеварднадзе, який напевне знову запевнятиме, що СССР є янголом миру, а тільки Америка і її президент Реґен є палячами війни. Італійський прем'єр Беттіно Краксі, який, мабуть, зрозумів уже, що занадто поквапно звільнив на власну руку арабського терориста, щоби не зривати добрих зв'язків з ПЛО, мабуть він зрозумів, що цим актом правильно обурив Америку і заявив, що дуже радо прилетів би до Ню Йорку, якщо тільки дозволить йому на це внутрішня ситуація в Італії.

Поппливуть знову річки красномовних слів. Святкуватиме тріюмфи реторика. На сусідніх з палацом ОН у Ню Йорку дахах стоять поліційні стежі з далекобійними крісами, над палацом ОН кружлятиме поліційний гелікоптер, величезний клопіт для поліції, що має пильнувати безпеку різних отих достойників, що з них кожний має смертельних ворогів. А балянс буде такий, що коштуватиме та забава сотні мільйонів долярів, а Об'єднані Нації будуть такими, як є.

Б. Дурбак

ДУМКИ З НАГОДИ РОКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

II.

2) Американські школи не належать до найкращих у світі, але молода людина, кінчаючи середню освіту, є більш-менш приготованою до життя. У школі вивчала конституцію і важливіші закони, знає про двопартійну політичну систему й державний апарат, а в деяких школах практичним способом, у формі гри, запізналась з демократичною системою вільних виробів. Вибрані клясою ученики як президентські кандидати з обох партій, вели передвиборчу кампанію і одного дня ціла кляса переводила голосування.

Українська молода людина, кінчаючи українознавство, після дванадцятьох літ навчання, стає перед серйозною проблемою. З моментом одержання матурального свідоцтва, яке батьки ховають з гордістю і пошаною разом із матуральним табльо, уривається нитка сполуки з нашою громадою, а до американської не підходить через довголітню ізоляцію. Роками вчили її і наказували працювати для України, але ставши нарешті „дозрілою" людиною не може включитися активно до політичного чи громадського життя, бо першого не розуміє, а другого не знає. Вона раптом чується завішеною у повітрю.

Програми українознавчих шкіл оперті на філософії цілковитої віповідальности батьків за душу й світогляд дитини, не мають у пляні додати щось від себе як, наприклад, запрошення до вищих кляс представників різних організацій і партій на інформативні розмови й свобідні дискусії з учениками. Організації знову зі свого боку також під впливом тієї філософії звертаються до батьків з пропагандою для приєднання нових членів, замість безпосередньо до молоді. У висліді маємо таку чудернацьку дійсність, що наприклад батьки записують дітей до Союзів і платять за них вкладки, а вони у більшості мало що знають про Союзи. Коли ті діти самі стають батьками, то їх малята попадають у союзові члени якщо дідо й баба ще живі й можуть платити вкладки. З політичним світом є ще гірше. Молодь роджена тут хоче почути плятформу української політичної партії, а плятформою наших „середовищ" є ненависть один до одного.

Крім цього, українознавчі школи залишають молоді ще одну пам'ятку. Кожної суботи на протязі дитинства й юнацьких літ вчили їх історії України в подробицях, але вони є безрадні, коли приходиться їм інтелігентно вияснити не-українцям наші проблеми. Вчили їх граматики й літератури, але вони не вміють написати правильно листа до хати. Вони не можуть свобідно дискутувати нашою мовою на різні теми, вони не можуть жартувати з товаришами, вони не можуть оповісти цікаво своїх вражінь і не можуть розмовляти українською мовою про авта, літаки, телевізію, фотографію, спорт і тим подібні справи щоденного модерного життя. Вони мусять послуговуватися англійською мовою. Навіщо було тоді ходити на українознавство дванадцять літ і нащо посилати туди своїх дітей.

У всіх ділянках виховної праці вкладено дуже багато енергії, посвяти й завзяття, але упертий консерватизм, брак відваги заглянути дійності у вічі й брак елястичности для впровадження потрібних змін, перекреслив позитиви. В багатьох випадках особисті амбіції грають велику ролю.

3) Організації молоді, що їхніми членами було перше еміґраційне покоління, є прикладом, ще однієї помилки виховної системи. Вони були засновані радше для батьків і ніколи не притягали дітей своїми програмами, тільки відповідали бажанням старшого покоління продовжувати їх політику. У висліді постали організації політичної орієнтації з релігійними, реґіональними й соціяльними забарвленнями МУН для мельниківців (інтеліґенція), СУМ для бандерівців (селяни й робітники). ОДУМ для православних Волині й центральних земель України під прапором демократів і відроджений Пласт. Це останнє понадпартійне товариство мало досить трудне положення. У ньому згуртувалися, з малими вийнятками, діти, католицької інтеліґенції з Галичини часто протибандерівської і мало обзнайомленої з давніми пластовими методами виховання. Тому, що рекрутація новацтва й матеріяльні засоби залежали так як у всіх організаціях від батьків, шляхетний пластовий принцип нагинався у станицях під їх тиском і тут і там залежно від укладу характерів і партійної загорілости членів Пласт-Прияту (батьків) і деяких пластових сеніорів. Під час важливіших імпрез чи академії було гарно дивитися на всі ті організації що маршують разом але в дійсності вони жили в чотирьох окремих Українах і для заспокоєння політичної або клясової совісти батьків, одна берегла дітей від „впливу" другої.

Продовження буде.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

Від Марса до Атлантиди

Два американські плянетні експерти перевірили нещодавно висліди дослідження Марса, виготовлене радарними станціями Ґолдтон, розташованими на пустелі Моґаве в південній Каліфорнії. Ці дослідження стосуються цієї частини Марса, що носить назву „Озера Сонця" (Коліс Лякус).

Вислід аналізи тих дослідів доказує існування води на плянеті Марс, але вона розташована там, не у виді озера, чи моря як на землі, (бо на те не дозволяє дуже рідка атмосфера цієї плянети), але у виді вологої землі, або підземного озера в глибині 1-2 метрів.

У дещо інший спосіб інтерпретують можливість існування на Марсі води, на основі світлин пересланих на землю, з дослідної зонди „Вікінґ". Ті світлини представляють Марс, як вимерлу плянету, сковану льодом під землею, та засіяну несамовитими пиловими буревіями на його поверхні.

Завдяки інформаціям, одержаним з „Вікінґа", наука одержала перший раз довір'я гідні дані про Марсіянську атмосферу, її хемічні компоненти, походження Марса та його двох Місяців. Цілу поверхню Марса докладно зфотографовано, а на пересланих фотографіях можна побачити всі деталі, від гігантських каньйонів до височених вулканів.

У загальному поверхня Марса нагадує поверхню Землі; вона тверда, і спроможна двигнути людей та їх машини. Контроверсійні шапки льоду на обох бігунах становлять не сухий лід, а замерзлу воду. Канали, що перетинають його поверню, це не канали, зроблені інтеліґентними мешканцями Марса для розпроваджування пливкої води на поверхні плянети, але русла колишніх рік, яких вже сьогодні немає. У противагу до нашого блакитного неба, марсіянське небо має рожеву барву. Як відомо, біологічні аналізи не принесли також сподіваних доказів існування життя на Марсі, навіть у його примітивному виді.

А все таки плянета Марс, найбільш подібна до Землі, про яку наука ще не сказала свого останнього слова.

Марс та Атлантида не мають між собою жадного зв'язку за вийнятком одержимої віри в існування інтеліґентного життя мільйонів людей на Марсі та високої старинної цивілізації, що існувала колись на затопленому континенті Атлантиди. Три роки тому італійський вчений Флявіо Барб'єрі написав книжку „Цивілізація під льодом", в якій виступив з новою гіпотезою, а саме, що пошукувана поверх 2,000 років Атлантида була розташована на Антарктиді.

Єдиним джерелом стосовно існування та положення цього леґендарного континенту був опис Платона в його двох діялогах: „Крітей" та „Тімей". Згідно з ними, це був острів, береги якого обливали три океани: Атлантик, Тихий та Індійський океани. Єдиним місцем у світі, що сповняє ті умовини є Антарктида. Щоб вияснити, як це було можливим мати під бігуном два збори зерна в році, Бар'єрі ставить таку гіпотезу: 10,000-12,000 років тому, оба бігуни нашої плянети були в іншому місці ніж тепер і через те, підсоння Антарктиди було багато лагідніше, як сьогодні. Наприклад, на Сибірі та Алясці паслися стада мамутів на зелених левадах, довкола дзижчали струмки і шуміли ліси. Таким самим підсонням втішалися смуги південного бігуна, зумовлені теплими струменями води і повітря, що плили в тому напрямі з рівника. І тому Барб'єрі вірить, що в тому місці слід шукати за леґендарною Атлантидою, про яку написано досі поверх 3,000 книжок та за якою робила розшуки: на острові „Терра", на побережжі Порґуґалії та на Азорських островах. Наглу зміну підсоння Барб'єрі пов'язує з переміщенням обох бігунів землі, у висліді космічного катаклізму, у виді гігантського астероїду, що між 8,000 та 10,000 роками тому впав до моря, недалеко Фльориди. На думку Барб'єрі, цей астероїд важив приблизно 200 мільйонів тонн, а його кінцева швидкість дорівнювалася 20 милям на секунду. У висліді зудару такої велетенської маси, вирощена енерґія пересунула вісь землі на приблизно 4,300 миль.

В морях і океанах рівень води піднісся вгору, а на цілій земній кулі почалися довго-тривалі землетруси та зливні дощі.

Відлуння цієї катастрофи, становить опис біблійного потопу. В той спосіб згинула з овиду землі країна високої культури і цивілізації — Атлантида, яку поглинуло море недалеко південного бігуна.

Михайло Кучер

ВІЙНА ПАРТІЇ З АРМІЄЮ В СССР

Міхаїл Ґорбачов ніколи не служив в армії, але цікавився військом. Чому? Коли прийшов до влади відворив з Політбюра ЦК КПСС усіх військових. Ще недавно совєтські маршали давали інтерв'ю чужим кореспондентам. Тепер цього нема. Тільки генералові Петрову, який допоміг комуністам захопити Етіопію, дозволено мати інтерв'ю. Кореспонденти запитали ген. Петрова чи буде Волгоград переіменований на Сталінград, генерал відповів, що зараз це питання неактуальне.

Секретар ЦК Григорій Романов був ставлеником військових. Літо цього року він проводив на берегах Балтійського моря. Тоді до нього прибув кур'єр з Москви з пропозицією піти на емеритуру.

У липні ц.р. Ґорбачов з дружиною прилетів до Мінська і мав промову перед ґарнізоном про відвідини Ґорбачовим Мінська дуже стримано, а „Червона зоря" орган армії, кілька разів підкреслила потребу рахуватися (кому?) з думкою колективу. Очевидно газета армії мала на увазі Ґорбачова. Цю потребу рахуватися з думкою колективу „Червона зоря" повторила п'ять разів, що навіть на совєтські умови забагато.

Негайно після опублікування згаданої статті в „Червоній зорі" було звільнено від обов'язків редактора ген. Макєєва.

Мало того, боротьба поміж ЦК КПСС і армією набрала міжнародного характеру. Армія спровокувала небезпечні випадки у Німеччині і Норвеґії. Після тих випадків генерал армії Михайло Зайцев був звільнений від обов'язків командування совєтськими військами в Німеччині. Про це звільнення повідомила німецька партійна газета „Ноєс Дойчланд". Совєтська преса мовчала. Одночасно звільнено генерала ляйтенанта Кочетова, головнокомандуючого совєтськими військами в Мадярщині. Маршала ракетних військ СССР Голубко послано на пенсію. Також послано на пенсію 77-ти літнього генерала Єпішова, керівника політичним управлінням армії. Новим головнокомандуючим совєтськими військами в Німеччині призначено ген. полковника Петра Лужева, який цілком погоджується з керівною ролею партії в армії та з обмеженням видатків на озброєння до самих необхідних.

У липні ц.р., в „Правді" видруковано статтю про необхідність побільшити дисципліну в армії. На статтю в „Правді" зараз відгукнулась „Червона зоря", яка погодилась на конечність армії підпорядкуватися ведучій ролі партії.

Маршала Оґаркова призначено командуючим військами Варшавського пакту. Це призначення свідчить про зміну в совєтській воєнній доктрині, а маршал цілком вірний Ґорбачову.

Без огляду на зовнішню могутність СССР є на Заході статті, в яких пишеться про хуткий кінець червоної імперії. Можливо, Ґорбачов сподівається війни і розправляється з нелюбими маршалами і генералами, хоч їх не розстрілює, як це робив напередодні Другої світової війни Сталін.

У той же час західні совєтологи вказують на слабість Совєтського Союзу, на національні республіки, де росте націоналізм-бомба повільного вибуху, яка знищить імперію.

У ЗСА зацікавлення Совєтським Союзом зменшується. Погрози Ґорбачова нікого не залякали, крім професійних лібералів. ЦК КПСС стоїть перед необхідністю реформ, яких боїться і їх не хоче. Населення Совєтського Союзу хоче жити вже сьогодні, а не в якійсь будуччині, до якої не доживе. Совєтське суспільство міняється дуже поволі.

З хліборобського обертається в ідустріяльне. 97 відсотків населення має середню освіту (!). Населення міст має інші вимоги як колгоспник і незабаром може не погодитися на партійну цензуру відомостей із світу. Може з'явитися суспільна думка і бажання думати самому. Ефективність Ґорбачова хоч в якійсь мірі буде залежати від змін совєтського суспільства.

Досі совєтське суспільство, може завдяки книгам Зінов'єва, на Заході, вважалося загадкою, яку не може розгадати західня людина. Це вже минуло. На Заході опинилося багато совєтських людей, яким відомі „загадки" совєтського суспільства і вони вже розкриті.

Вища втрата совєтського суспільства все більш одверто виявляє незадоволення політикою партії. Совєтське суспільство, може це дивно звучить, починає бути подібним до західних суспільств, очевидно воно не американізується, хоч в ньому помітне велике зацікавлення Америкою. Воно вже стало індустріяльним і буде претендувати на відповідне місце в родині західніх суспільств.

Це не значить, що СССР відмовиться відразу від конфронцації із ЗСА, але така конфронтація зменшиться свідомістю її наслідків. Буде більше місця для діялогу, який потрібен у першу чергу для совєтського суспільства, яке вже знає, що Маркс і Енґельс не дають відповіді на всі клопоти індустріяльної атомової доби.

Тут буде багато залежати від становища ЗСА. Америка мусить знайти способи боронити національні інтереси неросійських народів. Це мусить викликати симпатії до ЗСА, без огляду на пропаганду партії і побільшить міжнародний престиж Америки.

В БРЮССЕЛІ, БЕЛЬГІЯ, відбулися масові демонстрації, у яких взяло участь від 50 до 100,000 учасників, що протестували проти розміщення американських ракет середнього засягу з нуклеарними головками, Першінґ-2 і крилатих, у програмі дозброєння НАТО. Поліція повідомила, що хтось вкинув запальну бомбу до хати організатора демонстрації і хата загорілася. Не виключно, що його прихильники будуть пробуватри скинути вину на поліцію і урядових чинників.

Мирослав Семчишин

НАШЕ „ЕВХАРИСТЕРІОН" ПРОФ. КУБІЙОВИЧЕВІ

II.

Вже самим ходом, — писав про нього один з близьких співробітників тому 25 літ, — наш професор прозраджує людину динамічну, яка знає чого хоче, людину виключно раціонального складу мислення, людину, що не переймається самим надхненням, а впрягається в роботу зі завзяттям і енерґією і то цілими десятками років! І такої ж постави до всякого діла вимагає він від своїх співробітників.

І цього року ми вшановуємо 85-ліття його життя і більше як 60-ліття наукової праці.

А ось дуже загальний огляд його наукових праць, яких написав він близько 80!

1. Він автор низки фундаментальних праць із ділянки антропогеографії Карпат, в яких досліджив, мандруючи безконечно, особливості гірського пастушого населення, як носіїв стародавньої української, а теж неукраїнської своєрідної культури чи побуту. Ці праці друковані в мовах українській, польській, румунській, чеський і словацькій.

2. Він автор праць з ділянки демографії України, зокрема національних відносин на українській етнографічній території.

3. Він перший дав нам синтетичну працю з загальної географії України, а його „Атлас України і сумежних країн" (при співпраці Миколи Кулицького) з 1936 р. в мовах українській і англійській, та його ж „Географія України" (при співпраці інших дослідників), це неначе енциклопедичний довідник про Україну, її людність, природні багатства тощо.

За ці дві праці довелось йому під кінець 30-их років дорого заплатити, бо забороною польського уряду читати, навіть безплатно, лекції на краківськім та інших університетах Польщі. Це був нечуваний науковий скандал, який мав свій міжнародний відгомін.

Його ж заходами і при його співпраці видано „Українські статистичні річники", що мовою чисел, в довоєнний період, висвітлювали основні питання з ділянки українського народного господарства, торгівлі, стану населення і культури. І врешті, з ініціятиви проф. Кубійовича, під фірмою НТШ, у 1948 році побачила світ перша українська тематична Енциклопедія Українознавства, а 30 років тому вийшов перший том її словникової частини. А разом, за майже 40 років, появилося досі 16 томів цієї ж Енциклопедії в українській і англійській мовах.

І вся ця гігантська праця над Енциклопедією, виконана сотнями вчених і кореспондентів, саме під його проводом як головного редактора, хоч ще не зовсім закінчена, — коронує увесь труд його життя, а багате жниво цього величнього труду склав він, як княжий дар, на вівтарі науки своєму народові.

* * *

Дев'ять літ після появи двох томів тематичної, а три роки після появи першого тому словникової частини Енциклопедії, Академія Наук УССР почала видавати свою совєтську Енциклопедію. Аналізі цих двох Енциклопедій, їх змістові, напрямним і основним різницям, — присвячена спеціяльна студія, видана „Прологом" у 1961 році у формі невеличкої книжечки п.з. „Дві українські енциклопедії", а її авторами є проф. Кубійович і його близький співробітник проф. Василь Маркусь.

Дозвольте при сьогоднішній нагоді вказати на два основні аспекти цих двох енциклопедій, на вихід, тобто ідеологічні позиції совєтських учених і як вони розуміють своє завдання, і в противагу їм — які ідеали покладені в основу еміґраційної української Енциклопедії під редакцією проф. Кубійовича.

І так, у вступі до совєтської Енциклопедії м.ін. читаємо:

„Ідейною основою УРЕ є всеперемагаюче вчення Маркса-Енґельса-Леніна. Радянська Енциклопедія має показати братерську єдність українського народу з великим російським і всіми іншими народами УССР і є спрямована упроти ідеології буржуазного українського націоналізму, і т.д., і т.д...."

І цього нам досить!

Цим антиукраїнським, тенденційним і науково фальшивим засновкам і викривленому змістові УРЕ, чітко протиставлені позиції нашої Енциклопедії. Там читаємо:

„Енциклопедія спирається на ті вічні ідеали, які лягли в основу нашого світогляду і нашої культури підхід її базується на ідеалістично-християнських засадах і державницьких традиціях і тому саме вона має науковий, об'єктивно-цінний характер, подаючи найважливіші відомості з різних ділянок українознавства".

Таким чином наша Енциклопедія стала не тільки викликом совєтській і запереченням її псевдонауки та ідеологічних позицій і всього фальшу, але стала першоджерелом повної і об'єктивної правди про Україну, її минуле і сучасне. Стала вона могутньою зброєю української вільної науки, саме тієї науки, якої фундаментальні завдання так чудово визначив наш достойний ювілят у своїх капітальних тезах з 1948 року. Заслужено назвав його голова НТШ, д-р Ярослав Падох, — „творцем української національної метрики!".

* * *

Тому 353 роки у Києві, студенти колеґії Києво-Печерської Лаври, що стала зачатком Києво-Могилянської Академії, склали на честь свого добродія — Митрополита Петра Могили — знаменитий панеґірик п.з. — Евхаристеріон — або вдячність. У цьому літературного жанру творі переплітаються дві основні теми: тема патріотизму і шанування науки. У віршах київських спудеїв

(Закінчення на стор. 3)

ПЕРША КОНВЕНЦІЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

для правильного ведення Конвенції: д-р Юрій Солтис.

Предсідник зборів подякував в імені цілої Президії за вибір і честь вести цією Конвенцією, і у вступному слові звернув увагу на важкий для цілої громади час, у якому Конвенція відбувається, з уваги на сильний русифікаційний тиск та винищування правозахисників в Україні, а рівночасно на поселенні в ЗСА і Канаді — протиукраїнську акцію, джерелом якої без сумніву є Москва. Він висловив віру, що Конвенція перейде у дусі об'єднання, опертого на чесному компромісі, а самі наради з придержуванням демократичних засад взаємної самопошани та дружби.

Відтак секретар Президії М. Повх відчитала порядок нарад, який делегати мали на руках, і який прийнято з незначними технічними поправками. Учасники прийняли також правильник нарад після короткої дискусії.

В дальшому перебігу Конвенції делегати вибрали запропоновані зі залі склади комісій: до Верифікаційної увійшли: Д. Ліщинський, Я. Олесницька, О. Салдит і інж. Лев Коленський. Номінаційна комісія, яка працювала вже від довшого час, була затверджена у незмінному первісному складі: голова д-р Богдан Шебунчак, секретар — Ераст Дзюбинський, члени — Іван Олексин, Іван Флис, Зенон Василькевич Микола Царик і інж. Михайло Нич. Резолюційну обрано з таких членів: ред. Ольга Кузьмович — голова, члени — Володимира Кавка, д-р Роман Брановський, Володимир Процик, Бронислава Скорупська, д-р Роман Борковський, ред. Петро Поліщук. Бюджетова комісія оформилася у такому складі: голова Роман Данилюк, члени Богдан Дейчаківський, Едвард Попіль, Уляна Дячук, Петро Войтович, Роман Крупка і Василь Пастушок.

Справа обраної основуючими зборами у Вашінгтоні 1-го жовтня 1983 року Статутової комісії з п'яти осіб, до якої входили д-р Петро Стерчо, ред. Д. Корбутяк, Богдан Ясінський, д-р Роман Борковський, і Василь Олійник, а до якої опісля Екзекутива УАКРади кооптувала інж. Степана Процика, викликала дискусію та внесок зі залі Павла Дорожинського, підтриманий д-ром Петром Стерчом, щоб затвердити тільки таку Статутову комісію, яку первісно обрано.

В пополудневих годинах на нарадах Статутової комісії цю справу наладнано і комісія радила у повному складі шести осіб та узгіднила тих декілька спірних точок статуту, які вплинули до комісії, так що в неділю внескодавець П. Дорожинський відкликав свій перший внесок.

Пополуднева сесія

Пополуднева сесія Конвенції почалась понадпрограмовою презентацією, за рішенням Президії, представників організації Американці в Обороні Прав Людини в Україні, д-ром Мироном Куропасем і Ігорем Ольшанівським, в справі очорнювання українців і протизаходів в тій справі.

Д-р М. Куропась подав тло, на якому ці очорнювання почались, пригадуючи про напади НКВД з 1933 року, тобто року визнання СССР Америкою. Сьогодні найбільшою загрозою є КГБ і ним з премедитацією ширена дезінформація за допомогою таких жидівських організацій як Світовий жидівський конгрес і Ліга Б'най Б'ріт проти знеславлення, як теж Бюра спеціяльних інвестигацій (ОСІ) при Департаменті справедливости ЗСА, яке у процесах денатуралізації вживає „свідчення і документи" з СССР. Д-р Куропась закликав до негайної відсічі дорогою фактажу і документації та вимогою перевірки дій ОСІ Конгресом ЗСА.

І. Ольшанівський апелював до УАКРади підтримувати всі організації, які заангажовані в обороні українства та подав інформації про контакти з конгресменами дорогою особистих листів, з власноручним підписом, і телефонів. Він теж описав коротко плян ним очолюваної організації АОЛПУ щодо створення одномільйонового фонду на базі особистих безпроцентових позичок по 1,000 дол. від 10,000 громадян, які були б ульоковані в кредитівці в Ню Йорку, яка гарантує 10 відсотків на оборонні акції без уваги на такі чи інші зміни на фінансовому ринку. Акцію вів би Український Крайовий Центр Історії та Інформації — англомовні ініціяли UNCHAIN — після його оформлення.

Фрагменти з нарад.

Дівчата з ансамблю „Черемош" виконують „Гуцульську коломийку".

Ансамбль „Гомін степів".

Обидва прелегенти видвигали можливість покликання до судової відповідальности ОСІ та відкликання до провізій Гельсінкських угод.

Обох прелегентів присутні нагородили довготривалими оплесками.

Відтак на пропозицію зі залі протокол з установчих зборів в жовтні 1983 року відчитали присутні на них делегати Наталія Іванів, д-р Микола Ценко і мгр Остап Олесницький і на їх внесок опісля Конвенція цей протокол прийняла без змін чи додатків.

Звіт про свою діяльність на пості голови відчитав д-р І. Флис (повний текст в цьому числі), а після нього додаткові до писемних звітів дали: проф. Ю. Солтис, ред. Ольга Кузьмович, касир Роман Данилюк, додаючи, що на Фонд проти знеславлення вплинуло понад 4,000 дол., а сальдо на день Конвенції було 38,404.38, реф. преси д-р Роман Барановський, а за Контрольну Комісію її голова Едвард Попіль.

Голова Реєстраційної комісії і керівник канцелярії УАКРади Дам'ян Ліщинський повідомив, що в нарадах бере участь 267 делегатів з 312 голосами і 20 гостей. Верифікаційно-мандатна комісія це відтак підтвердила.

Про настанову і завдання УАКРади як центральної громадської установи говорив молодий активіст ОДУМ Андрій Шевченко. Він почав і закінчив свою програмову доповідь закликом до єдности в громаді. Обговорюючи завдання УАКР, промовець накреслив кілька пекучих проблем: передусім переведення аналізи громади і стану її посідання та потенціялу; створення центру порад проти неправдивих інформацій про Україну в засобах масової інформації; реєстрування українців-громадян ЗСА до голосування у виборах, підтримка молодих українських професіоналістів і включення їх в громадське життя, збереження українського шкільництва і української мови. На зовнішньому відтинку промовець наголосив такі справи, як конечність створення „лоббі" у Вашінгтоні на професійній базі, створення центрів (бюр) УАКРади в Ню Йорку і у Вашінгтоні, інвестування фондів у професійних людей для праці в громаді і поширення зв'язків з іншими етнічними групами. Закінчив А. Шевченко своє слово найважливішим постулятом — пожвавлювати і поширювати заходи для допомоги українському народові в його боротьбі за волю.

Останньою справою на пополудневій сесії була заява Осипа Голинського, голови Крайової управи Братства І-ої УД УНА, який, промовляючи в імені п'ятьох комбатантських організацій, репрезентованих тут 35 делегатами, з членством понад 1,000 осіб, пригадав ще раз, що тепер під нагінкою, інспірованою КҐБ — в Україні і тут — є власне дивізійники і члени УПА. Він подякував Екзекутиві УАКРади за дотеперішню підтримку в оборонних акціях і закликав до посилених дій. „Не відрікайтесь нас. Допоможіть нам в нашій обороні і протидіях", — закінчив своє слово, а тим і цю сесію О. Голинський.

Кінцева сесія

В неділю, 20 -го жовтня, наради Конвенції розпочалися на годину раніше, щоб своєчасно вичерпати програму, яка ще залишилася. Після зачитання ще одного привіту, який наспів до Президії від Комітету Гарвардського Проєкту, голова Контрольної комісії Е. Попіль поставив внесок уділити абсолюторію уступаючій Екзекутиві, який присутні прийняли одноголосно.

За комісії першим звітував голова Статутової комісії д-р П. Стерчо, який, пояснивши делегатам, що у комісії була певна різниця концепцій, ствердив, що комісія на своїх нарадах їх узгіднила і тому він ставить внесок в імені цілої Статутової комісії прийняти проєкт статуту, з тим, що він відповідно переписаний буде в короткому часі поданий до відома всіх членів УАКРади. Цей внесок поставлений предсідником під голосування був прийнятий одноголосно.

Відтак учасники Конвенції заслухали звіт голови Номінаційної комісії, д-ра Богдана Шебунчака, який подав пропонований комісією склад Екзекутиви, Контрольної комісії, Громадського суду та Крайової Ради (повний склад подано на іншому місці в цьому числі) згідно з вимогами нового статуту.

Присутні повстанням з місць та довготривалими оплесками прийняли пропозицію перебрати на президента Екзекутиви УАКРади д-ра І. Флиса, а відтак предсідник зборів попросив його до слова.

У безпосередньому та зворушливому слові д-р І. Флис подякував за довір'я і заявив, що, маючи за собою таку широку піддержку, яку підтвердила кількість делегатів на цій першій Конвенції, він постарається враз із Екзекутивою виконати все, що учасники Конвенції і громада вимагають. Він з приємністю підкреслив дружній настрій і бажання взаємної помочі в часі нарад, яке можна було відчути під час цих двох днів. Заявив, що УАКРада не старається конкурувати з УККА, бо в українській спільноті є досить для всіх праці." Хай Бог допоможе їм виконати їхню працю, а нам нашу", — закінчив своє слово президент Екзекутиви УАКРади на чергову каденцію, використовуючи ще своє слово для окремої подяки інж. Михайлові Ничеві, за його велику працю у підготові цієї Конвенції та очолюванню Організаційної комісії.

З черги з коротким словом виступив перший заступник голови Іван Олексин який підкреслив, що обраний провід свідомий своїх обов'язків і буде робити все, щоб корисно працювати для української справи.

В імені Секретаріяту СКВУ побажав успіхів новообраній Управі Л. Філь, звертаючи увагу, що ця перша історична Конвенція не є справою виключно американською, а матиме відгук в цілому світі та має епохальне значення для всіх українців.

На внесення О. Кузьмович учасники Конвенції гучними оплесками висловили признання і подяку голові Номінаційної комісії докторові Б. Шебунчакові за величезний вклад та зусиль для успішного виконання свого завдання.

Після голосування на повний склад провідних органів, при якому не було ані одного голосу проти, приступлено до відчитання резолюцій. Їх в числі 10 відчитала голова Резолюційної комісії ред. О. Кузьмович і делегати прийняли їх з малими додатками та поправками, які негайно узгляднено у тексті резолюцій.

Пропозиції бюджету на 1985-86 рік перечитав голова Бюджетової комісії Р. Данилюк, в якому передбачені приходи є 81,000 дол., а видатки 80,000.

У вільних внесках і запитах забирали голос деякі делегати. Першому віддано слово Миколі Мовчанові, молодому воякові совєтської армії з Афганістану, що у безпосередніх, щирих словах представив нерівну боротьбу афганських повстанців із совєтськими військами та підкреслив, що ті самі сили, які завоювали Україну тепер завойовують Афганістан і він, як щирий українець, уважає, що нам слід станути афганським протисовєтським силам в допомозі.

Ераст Дзюбинський підкреслив поважний та конструктивний хід цієї історичної Конвенції і запропонував, щоб делегати з усіх сторін ЗСА перевели якнайскорше на місцях ширші інформативні наради, подаючи свої враження з Конвенції.

Мгр Остап Олесницький закликав до самодисципліни, придержування демократизму та серйозного розгляду всіх внесків.

Зенон Голубець уважає, що треба створити при УАКРаді координаційне тіло для української культурної праці, а д-р Р. Барановський поінформував присутніх про всі ті несподівані труднощі в праці, що їх мала досі Екзекутива та канцелярія УАКРади, як крадіж протоколів та адресів, постійні перешкоди у телефонічних розмовах і перешкоди з поштовими посилками.

Полякою Президії, в якій частинно нарадами вела Ірина Дорощак, молитвою та відспіванням національного гимну закінчено точно о год. 1-ій по полудні цю першу Конвенцію Української Американської Координаційної Ради, а її учасники роз'їхалися домів з повним переконанням, що праця УАКР буде проходити у позитивному напрямі, коли буде мати моральну і матеріяльну підтримку всіх тих українських організацій та тих громадян, які вірять у демократичну систему розподілу завдань та виміни думок і узгіднення поглядів.

Спільний полуденок

Раніше того дня відбувся спільний полуденок, який зібрав понад 200 делегатів. Провадив ним з вервою і гумором Едвард Попіль, представляючи головний стіл, при якому поруч о. пресвітера Степана Біляка і членів Президії та уступаючої Президії Екзекутиви УАКР почесним гостем був представник СКВУ Леонід Філь

Головне слово на полуденку виголосив головний предсідник УБС Іван Олексин, який сказав, що Конвенція є переломовою подією в житті американських українців. Він підкреслив, що останні роки наявно показали, що організації згуртовані в УАКРаді є здібні солідарно змагатися за належні їм права і здобути їх на найвищому форумі, а це на ІУ Конгресі СКВУ.

Згідно з духом Конвенції залишити справи минулого і перейти до плянів на майбутнє, І. Олексин у своєму слові з'ясував етапи дальшої дії УАКРади в десяти точках, в яких заторкнув такі суттєві справи: співпрацю з українськими Церквами, далекойдучу підтримку правозахисникам в Україні, втягнення до співдії всі організації — професійні, громадські та фінансові, щоб ніхто не стояв осторонь українського життя; зактивізування неприлілених громадян, що почувають себе українцями; включення у політичне життя країни, допомога у координації дії в справі знеславлювання українців у ЗСА, відзначення 1000-річчя Християнства України, підтримка культурним та спортовим виявам молоді.

Своє слово І. Олексин закінчив закликом до присутніх, щоб зробили все, що в їхній дії для оздоровлення існуючого стану в громаді і повели її правильною дорогою у краще майбутнє.

ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО

в суботу, 26-го жовтня 1985 р., о год. 12:30 по пол. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

буде відправлена

ПАНАХИДА

ЗА ДУШІ СПОЧИЛИХ:

бл. п. ГАЛИНИ ОВСІЄНКО
бл. п. ВАСИЛЯ ОВСІЄНКА
бл. п. ЛЮБОМИРА ОВСІЄНКА

Бувших Приятелів Покійних проситься про численну участь.

Ю. і О. СОСЕНКО

В ТРЕТЮ НЕЗМІННО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

мого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА

сл. п. проф. д-ра

МИХАЙЛА ДУДРИ

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в четвер, 31-го жовтня 1985 р., о год. 8:30 в українській католицькій церкві

Непорочного Зачаття в Гемтремк, Миш.

Рідних, Приятелів і Знайомих прошу згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

ДАРІЯ — дружина

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ нашої Дорогої МАМИ, БАБЦІ І ПРАБАБЦІ

сл. п.

Петронелі Зінкевич

відбудеться

в Балтиморі, Мд., у церкві св. Михаїла

ПАНАХИДА

у п'ятницю, 25 жовтня 1985 р., о год. 8:30 вранці

РОДИНА

Цією дорогою складаємо щиру подяку отцеві пароxові Ю. Маркевичеві за молитви, похоронні відправи і моральну підтримку.

Окрему подяку складаємо о. Т. Лончині з Вашінґтону, який брав участь у похоронних відправах і за його чутливі, глибокі змістом прощальні слова проповіді.

Щира подяка голові 59-го Відділу СУА п-ні Г. Самутин і всім балтиморським союзянкам за зорганізування тризни та за ту допомогу, яку вони виявили нашій родині у ті тяжкі хвилини.

Щира подяка всім особам за вислови співчуття особисто, телефонічно чи листовно.

Окрема подяка належиться всім тим Вш. особам, які замість квітів на могилу сл. п. Покійної зложили пожертви на різні цілі.

Зложили на будову української католицької церкви в Балтиморі:

По 100.00 дол.: Осип і Надія Зінкевич; по 50.00 дол.: Дарія Кузик; по 30.00 дол.: Ірина Новоженюк; по 25.00 дол.: д-р Андрій і Лідія Лемішка, д-р Дмитро і Дарія Коструб'як; по 20.00 дол.: Петро і Володимира Войтович, д-р Микола і Слава Ласійчук, Василь і Наталка Богдан, Микола і Володимира Кавка; по 15.00 дол.: Василь і Ольга Корж, Микола й Оксана Коропецькі; по 10.00 дол.: Анна Поліщук, Раїса Зелинська, Володимир і Ольга Сушко, Михайло і Марія Захарків, д-р Ярослав і проф. Лідія Шавяк, Марія Хархаліс, Анна Притула, Євгенія Стельмах, Валя Снігура; по 5.00 дол.: Ярослав Сушко. Разом — 435.00 дол.

На орган СУА „Наше Життя":

По 25.00 дол.: д-р Юрій і Ольга Кривопап; по 20.00 дол.: о. Анатолій і Марія Булавка, Іван і Інга Шморгун; по 15.00 дол.: Анна Стельмах; по 10.00 дол.: Оксана Калиновська, Марія Іващенко, Ганна Самутин. Разом — 110.00 дол.

На „Смолоскип": 25.00 дол.: Галина Пісецька-Кохановська.

Наше...

(Закінчення зі стор. 2)

пробивається почуття національної гордости і віри у власних героїв, а таким у той час був для них саме Митрополит Петро Могила, „потомок славних роксолянів", бо він став справжнім опікуном-меценатом української науки того часу.

Для нас таким безспірним героєм є проф. Кубійович. І ми, зібрані сьогодні, висловлюємо йому наше щиросердечне Евхаристеріон, нашу велику вдячність за оцей незвищимий пам'ятник, що створив він його не тільки собі, але нам усім українцям — і тим, що в під'яремній батьківщині, нам у розсіянні сущим, і поколінням, що прийдуть після нас!

Станична Старшина Пластової Станиці в Ню Йорку

в глибокому смутку повідомляє усіх Пластунів-Членів Пластової Станиці, Членів Пластприяту та усіх Батьків пластової молоді, що ненадійно та передчасно відійшов у засвіти в суботу, 18-го жовтня 1985 року наш сердечний Приятель і Член Станичної Старшини

сл. п.

ЯРОСЛАВ ЯРЕМА

зв'язаний нерозривно із нашою пластовою родиною і Пластовим Домом в Ню Йорку.

Його брак будемо усі постійно відчувати, а пам'ять про Нього залишиться у наших серцях.

Дружині Дорогого Покійного Любі і доні — ст. пл. Оксані складаємо найщиріші співчуття у їхньому горі.

СТАНИЧНА СТАРШИНА ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ в НЮ ЙОРКУ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього дня 8-го вересня 1985 року відійшла від нас, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

АНЄЛЯ ДМИТРИК

Похорони відбулися в середу, 11-го вересня 1985 р. з церкви св. Юра в Ню Йорку на український православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж. Нашим Похресним Кумам, Односельчанам, які приїхали з Бостону, Масс., Ню Гейвену, Конн., Бінґгемптону, Н. Й., Піттсбурґу, Честеру і Бетлегему, Па., всім Приятелям і Знайомим складаємо від щирого серця сердечну подяку, за участь в похоронних відправах, за численні вислови співчуття, розради і потіхи, особливо, листовно або телефонічно.

Щиросердечно дякуємо Отцям Василіянам з церкви св. Юра в Ню Йорку, за переведення похоронних відправ, о. Лаврентієві зокрема за вислови співчуття та промову в намірені нашої Дорогої Покійної.

Невимовно дякуємо хорові Думка за відспівання Панахиди, як рівнож проф. Івану Хоминові та маест. Леву Рейнаровичеві за спів під час Служби Божої в церкві. З глибокою пошаною дякуємо Всім, за численні Служби Божі в намірені Покійної, які будуть відправлені в Ню Йорку, Брукліні, Вашінґтоні, Лос Анджелесі, Ґлен Кові, Ґлен Спей і по більшій частині в Римі та в Ґластонбері Аббей, Гінґгам, Масс., в манастирях Бенедиктів, Масс. і інших латинських костелах і Стетен Айленді.

Безмежно дякуємо за квіти, а головно пожертви — замість квітів на свіжу могилу Покійної.

Особливу подяку складаємо п. Ю. Котляреві, д-рові Мирославу Прокопові та д-рові Романові Борковському за подяку від імени родини Покійної всім присутнім, та спогади в пам'ять виголошені під час похоронних відправ.

Горем прибиті:
чоловік — ІВАН
доньки: ЛЮБА
ОРИСЯ з мужем РОБЕРТОМ
і синком ДАНИЛКОМ

З великою подякою понижче подаємо список всіх жертводавців.

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ в Ню Йорку:

по $50.00 — Пластова Фундація, Іван Дмитрик, Антоні Буззетта, Вінсент Буззетта;
$40.00 — Петро Дармограй;
по $35.00 — Орися Дмитрик і Раббі Бузетта, С. і В. Сливоцькі;
по 25.00 — Володимир Корнага, Маруся і Дмитро Мулик, І. і Ю. Кобзяр, Віра й Андрій Косович, Родина Височських, Люба і Мирослав Прокоп;
по $20.00 — Марґарет Кейн, Евстахій Винницький, Марія Мотиль, Василь Калинович, Леся Баранська-Геймур;
по $10.00 — Ніна Самокіш, Т. Корчинська, Христя Навроцька, Ірина Іванчищин, Омелян і Емілія Плечень, Марія Мороз і Волод. Теслюк.
Разом $620.00

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Ню Йорку:

по $50.00 — Іван Дмитрик, Роберт Манц;
по $35.00 — Ніна і Роман Ільницькі, Анна Лопатинська, Марта і Евстахій Ярош;
$30.00 — Люба і Мирослав Прокоп;
по $25.00 — Дарія і Микола Лебедь, Оля Гортович, Роман Данилюк;
по $20.00 — М. і М. Ґелперт; М. і М. Ладалія; Оля і Іван Гірний; Марина і Юрій Зеленські, Елізабет і Стефан Москович
Разом $410.00

ЛІТОПИС УПА:

по $50.00 — Іван Дмитрик, Колишні Вояки УПА в Рочестері;
$25.00 — Евген Стахів;
по 20.00 — Роман Д. Мац, Ірена і Александер Білевичі, Леся і Любомир Пехи, Еріка і Теодор Москаль, Антін Микич, Микола Турецький, Іванка і Юліян Котлярі, Роман Борковський, Володимир і Богдан Зазулі, Евстахій Винницький;
по $10.00 — Анастазія Озимко, Теодор Марчівський, Дмитро Возняк;
$5.00 — Евгенія Вітенко.
Разом $360.00

КОМІТЕТ ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКОГО ІМЕНИ:

по $50.00 — Іван Дмитрик, Колишні Вояки УПА в Рочестері;
$25.00 — Омелян і Емілія Плечень;
по $10.00 — Михайло Мазур, Марія Мороз і Волод. Теслюк, Родина Баран (Бостон, Масс.), Марія Бігун, Анна Качарай, Марґарета Ґабор, Володимир Грицик, Петро Панас, Марія і Стефан Серевко, Настя і Мирон Гірняки;
по $5.00 — Петро Конколювський, Марія Дзядів, Іван Жук, Йосиф Даньчук;
$3.00 — Юзефа Бартков.
Разом $248.00

ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ в ТИСЯЧОРІЧЧЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ:

$50.00 — Іван Дмитрик;
по $10.00 — Петро Гладаш, Віра Миколенко.
Разом $70.00
Разом пожертв $1,708.00

Скульптура А. Фаріон включена в американську виставку

Ню Йорк. — На 89-ій мистецькій виставці Клюбу ім. Катаріни Л. Волф, що відбудеться тут в жовтні-листопаді ц.р. в мистецькому клюбі при Ґремерсі Парку ч. 15 є між іншими мистецькими творами виставлена скульптура молодої української мисткині, Ані Фаріон, п. п. „Переміна".

А. Фаріон: „Переміна".

А. Фаріон закінчила в 1975 році Мангеттенвілл коледж в ділянці скульптури і живе в Ню Йорку, де працює у своєму мистецтві та постійно виставляє нові скульптури. Вона — активний член ОМУА, виконує функції скарбника та вже не один раз виставляла свої твори на збірних мистецьких виставках, що їх влаштовують українські мистці.

ЮВІЛЕЙ В ЧИКАҐО

Чикаґо. — Школа Українознавства при парафії св. Володимира запрошує абітурієнтів і прихильників на ювілейний бенкет з нагоди 35-річчя заснування. Бенкет відбудеться в неділю, 27-го жовтня ц.р. в авдиторії парафії св. Володимира при 2250 W. Cortez. Початок бенкету — в год. 12:30 по полудні. Інформації, датки і привіти можна посилати до Макара Місевича на адресу: 2608 N., Prindle Ave., Arlington Hts., Ill. або на тел.: (312) 398-2078 або (312) 439-4200.

БЕНКЕТ І ЗАБАВА В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н. Дж. — 19-ий Відділ Союзу Українок Америки запрошує на бенкет і забаву з нагоди 10-ліття, що відбудуться тут в суботу, 26-го жовтня, в залі церкви св. Йосафата при 1195 Deutz Ave.. Бенкет починається о годині 6-ій вечора, а до танцю приграватиме оркестра „Темпо". Квитки на бенкет і забаву по 25 дол., а лише на забаву по 10 дол. від особи; студенти по 8 дол. В справі замовлення квитків слід телефонувати на числа: (609) 585-8398 або (609) 585-6769.

В СУБОТУ, 19-ГО ЖОВТНЯ, в 6 годині 8 хвилин ранку підземний струс сколихнув Ню Йорк та його околиці. Сила землетрусу була 3,8 пункта за скальою Ріхтера. Його епіцентр був у 20 милях на північ від міста Ню Йорк в районі Мавнт Вернон — Ню Рошелл. Підземний струс відчувався на всьому північному сході країни від Філядельфії до півдня Канади. Землетрус не викликав знищень чи жертв. Це був другий землетрус на північному сході ЗСА за минулий тиждень. У вівторок, 15-го жовтня, в районі Бостону був зареєстрований підземний струс силою 3 пункти за скалою Ріхтера.

ДО ЗСА ПРИБУВ З тижневою візитою прем'єр-міністер Японії Ясуґіро Накасоне. Він відбуде з президентом Роналдом Реґеном переговори, які будуть стосуватися в основному проблеми торговельних відносин двох країн. Майбутня зустріч Я. Накасоне з Р. Реґеном буде третьою в цьому році і, на думку політичних обсерваторів, найбільш відповідальною. Накасоне має намір пояснити Адміністрації Реґена, які заходи будуть прийняті в Японії, щоб якомога ширше відкрити японський ринок для американських товарів. Він також відвідає ювілейну сесію Генеральної Асамблеї ОН і візьме участь в зустрічі лідерів семи промислових країн вільного світу з президентом ЗСА Р. Реґеном.

ПІСЛЯ ЗУСТРІЧІ З президентом Роналдом Реґеном, на якій були обговорені проблеми урегулювання становища на Близькому Сході, прем'єр-міністер Ізраїля Шімон Перез відбув переговори з державним секретарем Джорджом Шулцом, на яких виклав позицію Ізраїля і його нові мирні ініціятиви. Після двогодинних переговорів, які Дж. Шулц назвав успішними, Ш. Перез заявив, що Ізраїль запропонував покласти кінець ворожнечі з Йорданією і встановити добросусідські відносини між двома країнами, хоч він має певні застереження щодо продажу зброї Америкою Иорданії.

ЛІДЕР САНДІНІСТІВ Даніель Ортеґа Сааведра заявив журналістам в Ню Йорку, що урядова армія починає опановувати ситуацію в цілій країні, а симпатії народу схиляються чимраз більше в сторону підтримки леґального уряду. Він передбачає, що на протязі кількох чергових тижнів армія дасть собі раду з антиурядовими повстанцями, якщо, очевидно, Вашінґтон мілітарно не вмішається до конфлікту в Центральній Америці, що, на його думку, було б великою помилкою Уряду ЗСА. Відповідаючи на запитання пощо він в такому разі проголосив винятковий стан в країні і значно обмежив громадянські свободи для своїх громад. Д. Ортеґа, практикуючий марксист і симпатик комуно-московської системи, відповів: „Ми, що стоїмо напередодні перемоги над антиурядовими бандами, не можемо дозволити собі на інфільтрацію нашого життя Пентаґоном і Сі-Ай-Ей". Поза тим він поводився дуже ароґантно і не хотів відповідати на багато питань кореспондентів.

РОДИНА ВБИТОГО терористами американця Леона Клінґґоффера створила спеціяльний фонд його пам'яти, призначений на боротьбу з тероризмом. Перший внесок у фонд — чек на 25,000 долярів — зробив Милтон Ґралла, один з власників видавничої фірми, в якій на протязі 14 років працювала вдова вбитого американського закладника Мерилин Клінґґоффер.

ВЛАСТІ МІСЦЕВОСТИ ПОНСЕ в Пуерто Ріко, заявили, що під час недавньої повені загинуло значно менше людей, ніж вважали спочатку. Працівники служби громадянської оборони і крайової ґвардії вважають, що під час повені 7-го жовтня загинуло не 500 осіб, а максимум 150. Знищено 117 будинків, а не 400, як вважалося спочатку.

Звіт

(Закінчення зі стор. 1)

репрезентуючи УАКРаду і боронячи її інтереси і інтереси цілої української громади в Америці.

УАКРада прийняла на себе також і обов'язки — одним із найважливіших це є плачення національного датку до СКВУ, який виносить 37,500 дол. річно. У 1984 році УАКРада виконала цей обов'язок при видатній допомозі членів-прихильників. При тому звертаюся до всіх членів і прихильників, щоб вони, вплачуючи свої внески до СКВУ, зазначували, що вони бажають, щоб їхній даток був зарахований на УАКРаду, бо коли вони цього не зроблять то даток буде розділений на дві рівні частини — на кредит УАКРади і кредит УККА.

Фінансові справи

Ви почуєте фінансовий звіт нашого касира. Річна збірка є вистачаюча на потреби УАКРади, але є замала на розгорнення і поширення праці УАКРади на громадській площині. Датки на цілі СКВУ покривають висоту нашої квоти і ми виконуємо наше зобо'язання відносно цього, але бюджет СКВУ потребує багато більше грошей.

Великій частині американських українців є дуже вигідний цей розкол в нашій громаді. Маю на думці тих, які кажуть: „не дам на жадну централю так довго, як довго існує незгода", а тоді той самий патріот каже до себе тихенько, так, щоб люди не чули: „дай Боже, щоб ця незгода якнайдовше існувала".

Ви напевно багато чули і багато читали, навіть у „Свободі", про тих патріотів, яких ми називаємо тепер „невтральними". Вони також не можуть здецидуватися до котрої централі приступити і тим самим вживають громадський розкол на свою користь. Американський президент Теді Рузвельт називав таких людей: „маґ вамп". Коли його питали, що то є „маґ вамп", то він казав: „маґ вам" — це такий пташок, який любить сидіти на плоті так, щоб його „маґ" (голова) була на одній стороні плота, а „вамп" (хвіст) по другій стороні. Це саме ми можемо сказати і про наших „невтральних".

УАКРада проявила свою активність також в таких напрямах: включилася до Всегромадського Комітету для вшанування жертв Великого голоду в Україні. У Вашінґтоні відбулася осінню 1983 року велика маніфестація і святочний концерт. У маніфестації взяли участь понад 20,000 українців. Комітет очолював д-р Петро Стерчо. Кілька місяців скоріше, Визвольний Фронт не міг зібрати на подібну маніфестацію 500 осіб.

Осінню 1984 року, УАКРада прийняла запрошення Наукового Товариства ім. Шевченка, щоб спільно з УККА підготовити у Вашінґтоні величаву маніфестацію з приводу русифікації України. Наступного дня, після маніфестації, представники УАКРади, НТШ і УККА були запрошені до Білого Дому на авдієнцію у президента Америки Роналда Реґена. З приводу тієї авдієнції представники УККА поробили такі плітки, що навіть представники вашінґтонського Відділу УАКРади безпідставно оскаржили Екзекутиву УАКРади і помістили у „Гомоні України" відповідну заяву. Екзекутива УАКРади дала на це спростування на сторінках тієї преси, яка є прихильно наставлена до нашої організації.

Організаційна робота УАКРади

Мусимо з жалем ствердити, що дотепер організаційна праця УАКРади не була досконала. Багато більше можна б було за той час зробити для добра української громади. Але УАКРада мала труднощі і бореться з ними ще й сьогодні.

Переговори з УККА забрали в нас багато дорогого часу — вони причинилися до пізного формального оформлення УАКРади. Але це також до певної міри є доказом доброї волі зі сторони Екзекутиви УАКРади, яка хотіла використати всі можливості, щоб довести до замирення в громаді. А коли є мир, то не потрібно другої централі. Така була настанова нашої Екзекутиви.

Влаштування Канцелярії УАКРади натрапило на труднощі, які ще досі не є подолані. Спершу було важко знайти професійну людину, яка вела б канцелярію; тоді згорів Український Народний Дім в Ню Йорку, а з цим цілковите знищення приміщення канцелярії, трудність підшукати іншого приміщення, труднощі з доставою пошти, труднощі притягнути до нас молодше покоління.

Більше часу треба присвятити нашим відділам і їхній праці в терені. Американські українці більше цінитимуть УАКРаду і її керівні органи за те, що вона, творячи нові відділи в терені, зразу допомагає їм у праці, посилаючи їм відповідних бесідників, як також потрібну фінансову допомогу.

Це є добре так говорити, але перевести в життя є важко. Ми зможемо перевести ті пляни в життя тільки тоді, коли УАКРада одержить повну підтримку української громади. Ми повинні вибрати такий провід, який з повною посвятою виконуватиме намічений плян праці. Тому виберім до нашого проводу таких людей, які репрезентували б усі прошарки української громади.

Не нарікаймо, що Екзекутива УАКРади замало працювала. Це були наші, як я вже сказав, важкі початки. Запитаймо кожний себе, що ми зробили, який вклад праці ми дали від себе, щоб допомогти УАКРаді в її діяльності для української громади. Право на критику має звичайно той, хто сам працював і старався своєю працею і досвідом допомогти організації у її діяльності.

90 років тому сказав основоположник Українського Народного Союзу і його визначний діяч, о. Григорій Грушка: „Одна, навіть найсильніша людина не може піднести понад свої сили важкого каменя, але немає такого тягару, якого не могла б двигнути спільними силами велика громада".

Чи ми, Пані й Панове, будемо такою громадою, яка візьметься спільними силами до праці, щоб виконати важке, але дуже важливе завдання для наших членів, для цілої діяспори і що найважливіше, для Української Справи залежить від нас.

Спокій в родині

Мусимо признати, що вийшовши з XIII Конгресу, ми залишили сварки за собою, в УККА. Ще перед 1980 роком, коли ми йшли на засідання Президії чи Крайової Ради УККА, ми завжди питалися себе, з чим виступлять наші революціонери тим разом. Які резолюції старатимуться схвалити на цьому засіданні. Що криється, який секрет в даному внеску, який вони так завзято обороняють і піддержують, щоб його схвалити. Навіть тоді, коли наші визвольнофронтівці поводилися примирливо, ми думали — чому і що за тим криється.

Тепер, коли приходимо на наші засідання, ми радіємо, коли бачимо один одного — ми не турбуємося, що буде якась несподіванка, не маємо до нікого підозріння. У кожного з нас є легко на серці, бо ми знаємо, що ми прийшли на це засідання з метою, щоб спільно намітити пляни праці для добра української спільноти, а не щоб себе поборювати і примушувати робити те, чого хтось не хоче робити, чи вважає недоцільним те робити.

У нашій громадській родині панує спокій. Чи може це саме сказати УККА? Насувається питання, чи УККА скаже це тоді, коли не стане вже того півмільйона долярів, що ми для них заощадили та залишили в їхніх руках.

Дозволю собі подякувати Вам за те, що Ви дозволили мені на протязі п'ятьох років очолюючи нашу установу, бути тим громозводом, що стягав усі ворожі громи.

Біля 400...

(Закінчення зі стор. 1)

Під час полуденка промовляє І. Олексин; біля нього тостмайстер Е. Попіль.

губернатора Пенсильванії Ричарда Торнбирга, конгресмена Дона Риттера, президента СКВУ Петра Саварина, Митрополитів Блаженішого Мстислава і Стефана Сулика, Президента УНР в екзилі Миколи Лівицького, Українського Товариства Відродження в Арґентині, Асоціяції Українців Америки, Українського Історичного Товариства.

У своєму усному привіті від Президії СКВУ його касир Л. Філь відкликався на писемний привіт президента П. Саварина, пригадуючи, що на цього останнього заклик минулого року УАКРада була відкликала свою конвенцію, чого не зробив УККА.

В дальшому Л. Філь закликав ті організації, які вийшли з УККА „потвердити своєю активною і невпинною діяльністю вартість і живучість своїх переконань". Він теж висловив надію, що „з часом зникнуть причини роз'єднання і нам усім, за моральною підтримкою СКВУ, вдасться знайти ключ до об'єднання сил, щоб спільно прямувати наміченим шляхом"

Подібні думки висунув також голова УАКРади д-р Іван Флис у своєму слові на бенкеті. Він повторно стверджував, що так ситуація в Україні, як і на поселеннях вимагає іти слідами піонерів-засновників українського зорганізованого життя — „мобілізувати всі наші сили і ресурси, щоб допомогти нашому народові зажити вільним і незалежним життям на рідній землі".

„Щоб цього добитися, ми самі між собою можемо бути противниками, але не дай Боже ворогами, не дай Боже, щоб ми вважали самі себе ворогами під політичним, релігійним, етнографічним, чи будь-яким іншим оглядом. Боже, нас від того сохрани!"

Д-р Флис підкреслив, що нашою ціллю є і було об'єднати в дії нашу велику, численну громаду українців в Америці і спільними силами та скоординованими акціями обороняти право України та наших братів українців на волю і незалежність. Наш український народ від нас того очікує, бо ми живемо в могутній Америці, в країні свободи, на яку звернені очі багатьох поневолених народів". Він остеріг, що „історія ніколи не простить нам, коли ми проґавимо цю нагоду, коли ми дали б себе звести з обраного шляху тими, які забувають про братолюбіє і потребу мобілізації всіх українців у часі лихоліття України".

У мистецькій частині бенкету виступали танцювальний гуцульський ансамбль „Черемош" з Філядельфії і ансамбль бандуристів „Гомін степів" з Ню Йорку. Обидва ансамблі зібрали рясні оплески за виконання кількох зразків українського народного танцювального і хорово-інструментального мистецтва.

Молитвою закінчив бенкет о. шамбелян М. Федорович.

В РОЧЕСТЕРІ ПОМЕР ІНЖ. К. ҐУРАН

Рочестер, Н. Й. — В понеділок, 21-го жовтня 1985 року, тут помер, після довшої недуги на 86-му році життя, бл. п. інж. Константин Ґуран, залишивши в жалобі дружину Наталію та багатьох інших ближчих і дальших членів родини. Похорон — у четвер, 24-го жовтня, до церкви св. Йосафата і на місцевий цвинтар.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 27-го ЖОВТНЯ 1985 р.

Асторія, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Миколая — 5-ий Відд., о год. 4-ій по пол. в церковному приміщенні при 37-09 31-ша Авеню. Просимо членів до численної участи і вирівняти вкладки. На порядку денному: звітування Управи і полагодження інших справ. — В. Левенець, гол., М. Хоманчук, секр.